

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]ctis Theogene [et] socijs mar. Cap[itulum]. xxv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

gnouerunt: ipsum excoerebantes et ingulantes dimiserunt. Cuius corpus auernis sepultum est. Radobertus autem qui ipsum occiderat non multo post consumptus a vermis expirauit. Alius vero de interfecoribus: dum venaretur ex equo decidebat fracto dextro brachio oib[us] membris debilitatur. Qui ad penitentia reuersus oras ad sancti martyris sepulchrum: salutem obtinuit: et vas argenteum decem marchiarum pro sue liberationis beneficio in munere obtulit. Passus est autem martyris christi una cum sancto Warino abate. viij. kalen. februarij.

De sancto Eueriano episcopo. Capitulum. xxiij.

Sp[iritus] gabalitane ciuitatis admixtus sacerdotis et doctrine vir erit: q[uod] post laudabilem conversionis vitam: et salutiferae predicationis doctrinam apud eandem urbem in pace quieuit. viij. kalen. februarij. Hic enim ut genitius scribit in scripturis diuinis eruditus et in homelius declamator: extimus: exposuit epistolaz pauli ad galathas. Et de baptismo et epiphane solenitate libellum insignem composuit. Dunc iohannes constantinopolitanus ep[iscopu]s et archadivus imperator: frequenter constantinopolim euocabat: ut eius mones audiret: quoz tempore ipse claruit: hec genitius de viris illustribus.

De sancto Policarpo episcopo et martyre. Capitulum. xxiiij.

Policarpus episcopus et martyr discipulus fo- hannis euangeliste fuit: et ipsius auditor. Hic ut haberetur. iij. libro historie ecclastice: fuit ep[iscopu]s smyrnei. saceritate et g[ra]tia atque doctrina carpolice fidei admodum insignis. Qui cuius tam est esse crata maturus: vidit quadam nocte per somnum cervicalium suum flammis esse consumptum: et presidit fratibus se per ignem martyris futurnum. Regnante vero marco antonio et lucio aurelio quomodo imperatoribus: christianorum persecutione feruente missi sunt ad eum apparatores proconsulis aie: ut eum tenerent. Quos ille gratauerit suscepit: et in mensa refecit: et postea secum iuxta. Et dum coram proconsulis tribunalib[us] christum viua voce confiteretur: ex parte clamore gentilium et iudeorum contra eum iussu proconsulis traditur signibus concrematus. In quo dum esset immisus flammaz globis undique valabatur: ita ut ipse in medio incendiis sibi cedentis in modum camere staret: et deum glorificans cōburi non posset. Tuncque spi-

Tertius

culator accedit lancea ipsum transfixit: et sanguinis p[ro]fluuius ignis extinxit fuit. Cum reliquias christiani sepelirent in cluitate smyrne. Post eum transitum. ejus alii discipuli qui cum laodicia venientes secuti fuerat: martyrium passi sunt in eadem civitate. Hic vero ep[iscopu]s ob qualitera pasche questiones romanae venientis antonio p[ro]prio imperium gubernante: anacletu[m] papa romane tunc ecclesie prefidete: plures christianos martionis et valentiniani hereticorum irretitos laqueis: ad fidem catholicam conseruit. Scripsit autem ad philippenses. epistola utile valde. Passusque est martyrium anno ag[es] etatis. lxxvi. die. viij. kal. februarij. Hec Hieronymus de illustribus viris.

De sanctis Theogene et sociis mar. Capitulum. xxv.

Theogenes martyr cuius alius. xxvi. christianis martyrum passi sunt in eadem ciuitate laodicie p[ro]missa p[er]secutione vigeat: q[uod] cotenebant temporale mortem coronaz vite eterna adepti sunt. viij. kalendas februarij. ut dicit Hieronymus.

De sancto Iona propheta. Capitulum. xxvi.

Ionas propheta fuit de oppido gerha que est in ophir ad differentias gerha que est in palestina: et est nomen regionis. Ophir enim nomine est turris nebulosa: que non longe erat a templa.

Huc hebrei affirmant illi fuisse mulieris vidue sareprane sidoniorum: ad quas hebas famis tpe declinauit: ipse mori fuisse suscitavit. Quem temporeb[us] hierodotus filius soas regis isti claruisse: prophetia quoque exorsum fuisse: quodlibet liber regnum commemorat. In condonatione autem israel ionas ad gentes mittit: q[ui] niniue agente penitentias filii in malitia p[re]seuerabat. Qui idcirco ad niniu[n]itas predicatorum ire recusabat: q[uod] c[on]tra prophetia illuminante: perdores ciuitatis niniue misericordiam dei cosecuturos sperare ne falsa videb[us] predicare sententia p[ro]tra eos placita reuocari solebat domine disp[ec]tationis ignarus q[uod] salutem hominem ad se reuertenti magis vult q[uod] interit. Ideoq[ue] ea facie dei fugere puras: descendit ioppem: ascendit nanum eunte in rarsum: deditque nauim nauis. Sed de cuius voluntati nemo potest resistere: q[uod] et eentlal est ubiq[ue]: missio vero validissima tempestate turbauit mare: p[ro]icitas nauis: tunc in nauem: et suocaro domino de salute desperates more atque p[ro]prio periculi eo[rum] pertulit cunctorum ascribitur: hoc enim illi sorte inq[ui]rendum decernuntur. Jonas sorte deprehendit: spora in mare mittit: et tempestas sedat. Jonam deo disp[ec]tante cetero degluttit: et post triduum eundem in arida illam eum euomit. Jonas flagello dei correptus intus intrat: iudiciis subversionis post dies. xl.